

Vending i det ærede Medlems Politik, da jeg oftere har bragt i Erfaring, at det ærede Medlem og hans Parti ikke tager dette Hensyn eller tager saa liberale Hensyn over for Ministeriet. Det er altsaa en ny Æra, som nu indledes, og det kan jeg kun glæde mig over. De Ændringsforslag, som foreligger her til Lovforslag om Indkomst- og Formueskat, ere jo kun et Led i en hel, stor samlet Skattereform, en Skattereform, som er ganske forskellig fra den, som vi have behandlet i de senere Aar. Jeg vil neppe tro, at det ærede Medlem selv i sine dristigste Forventninger nogen Sinde har ment at kunne faa denne Skatteplan vedtagen i dette Øjeblik hverken her i dette Ting eller i det andet Ting. Da dette er min Opfattelse, skal jeg søge at undgaa at komme ind paa en Realitetsbehandling af de enkelte Ændringsforslag, men ganske kort omtale Sagen, saaledes som den foreligger som en samlet Skatteplan, idet jeg gaar ud fra, at den højttærede Formand vil tillade, at man ogsaa kommer til at berøre de andre Forslag under denne Behandling, da det hele jo staar i Sammenhæng. Naar man ser paa de foreliggende Forslags Indhold, ser man jo straks ved et flygtigt Overblik, at disse Forslags Tendens viser ud over denne Sal. Jeg kan ikke ret vel kalde Forslagene et Indlæg i en saglig Behandling angaaende Skattelovene netop paa Grund af det Omfang, som de have, og paa Grund af det Tidspunkt, hvorpaa de fremkomme. Men det er ikke det eneste. Jeg kan det heller ikke paa Grund af selve Forslagenes Indhold. Jeg kunde tænke mig, at Forslagene kunne have den Tendens gennem det ærede Medlems Udarbejdelse — jeg slutter i saa Henseende fra de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem under Sagens tidligere Behandling — at virke i Retning af at standse eller udsætte hele Skattereformens Gennemførelse, og en saadan Tendens maatte jeg jo anerkende for at være berettiget, set fra det ærede Medlems Standpunkt. Men det ærede Medlem kan jo dog ikke gaa ud fra, at dette kan faa nogen Indflydelse paa Fler-tallets Standpunkt i denne Sal; vi have jo Gang efter Gang hævdet, at vi nu anse Skattelovene for at foreligge i en saadan Form, at vi kunne være bekendte at vedtage dem og være glade ved at gaa ud og forsvare dem i Befolkningen. Altsaa, for at kunne gøre Tjeneste som en Bræmse, der skulde standse Forhandlingerne, tror jeg ikke, at Forslagene ere vellykkede, og ser man hen til den Tendens, der, som

jeg mener, ligger i Forslagene, og som viser ud over denne Sal, tror jeg heller ikke, at Forslagene ere særdeles vellykkede. Jeg tror nemlig ikke, at Forslagene i nogen synderlig Grad ville egne sig til Grundlag for nogen stærk Agitation. Naar jeg siger dette, skal jeg søge ganske kort at nævne, hvorfor jeg mener, at Forslagene ikke ville rammé der, hvor det ærede Medlem siger, og idet jeg gør dette, vil jeg tillige dermed begrunde, hvorfor jeg ikke kan anbefale, at vi vedtage disse Forslag.

De her foreliggende Forslag have for det første den Egenskab, at de ere Udtryk for en Sammenkobling af en Mængde store Lovforslag, hvis Mage vi ere aldeles uvante til at se her i denne Sal. For en Del Aar siden, den Gang de Reedtz-Thott'ske Lovforslag vare fremme, havde vi en Sammenkobling mellem Brændevinsskatten og en Toldlov og de direkte Skattelove, en Sammenkobling, som vi allesammen vare enige om at beklage, og som ogsaa det ærede Medlem stemte med os for at faa sprængt. Men nu fremsætter det ærede Medlem en lignende Sammenkoblingstanke og i en endnu stærkere Form. Jeg tænker ikke her i og for sig saa meget paa den direkte Forbindelse med Løsningen af Toldspørgsmaalet, som det ærede Medlem gennem sit Forslag tager Sigte paa, endskønt jeg mener, at det i sig selv er et meget farligt Princip, som det ærede Medlem der vil lede os ind paa. Det ærede Medlem foreslaar jo, at den Indkomst- og Formueskat, hvorom han stiller Forslag, skal opkræves for første Gang i Halvaaret fra 1. April til 30. September 1904; men saa følger han til: „Hvis der ikke inden dette Tidspunkt er vedtaget en forandret Lov om Toldafgifterne, opkræves Indkomstskatten det første Aar kun med 25 pCt. af Normalskalaen.“ Altsaa, han udsætter Skattens fulde Ikrafttræden, indtil der foreligger en Toldreform. Der er altsaa slaaet en Forbindelse fast mellem Løsningen af en Toldreform og det foreliggende Forslag. Endvidere bestemmer Forslagets § 1, at Indkomstskattens Normal-Skala skal bestemmes paa de aarlige Finanslove. Heri ligger efter min Mening et meget farligt Princip, idet vi jo nemlig have tidligere Tidens Erfaringer for, hvor vanskeligt og farligt det er for Befolkningen, at Finansloven bliver en Tumleplads for forskellige Operationer af modstridende politiske og sociale Anskuelser. Jeg tror, at den Opfattelse har fæstnet sig gennem de foregaaende Aars Kampe paa Finans-